

Forhold, thi hvis man lader Børn skøtte sig selv, vil Resultatet i hvert Fald i mange Tilfælde blive det, at de skejer ud, fordi de ikke har faaet den Opdragelse, der skulde give dem en Støtte i Livet under de mangeartede Forhold, de bliver stillet overfor; de vil komme i Vanskeligheder, og før eller senere vil Samfundet komme til at bøde derfor. Det er ud fra den Betragtning, man drager Omsorg for, at Børn, der har mistet deres Forældre, eller en af deres Forældre, eller som paa anden Maade er kommet i Vanskeligheder; tages under offentlig Forsorg og hjælpes, indtil de kommer til Skelsaar og Alder. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har jo saa fuldkommen Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at der her i første Linie er Tale om, hvad der er nødvendigt, man kan absolut ikke nøjes med den Betragtning, at det er kostbart, og at man ikke har Raad til at ofre de Penge, her kræves. Der er i Virkeligheden i første Linie Tale om, hvad der er nødvendigt, for at man kan hjælpe Børn, der kommer i den Situation, som de kommer i ved at miste deres Fader eller Moder.

Det ærede Medlem Fru Helga Larsen gjorde den rigtige Bemærkning; at den nu gældende Lov er i allerhøjeste Grad mangelfuld. Som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, favoriserer den i Virkeligheden den velstillede Kvinde og virker i mange Tilfælde saaledes, at den mindre velstillede Kvinde overhovedet ikke kan komme i Betragtning, naar hendes Mand er død. Forholdet er nemlig saaledes, at den relativt velstillede Hustru, der mister sin Mand, almindeligvis ikke har noget Erhverv og derfor, naar hun søger Hjælp til sine Børn, ikke kan opgive nogen Indtægt, som hun hidtil har haft, og derved er hun i Stand til at faa Hjælp til sine Børn, men i de Tilfælde, hvor Hustruen har været nødsaget til at gaa paa Arbejde og har Arbejde og en mindre Fortjeneste, naar Manden dør, vil en saadan Moder, naar hun kommer og begærer Understøttelse til sine Børn, ofte have en Indtægt, om end en meget beskedent, og denne Indtægt vil da blive en Hindring for, at hun kan faa Hjælp til sine Børn, uagtet Forholdet er det, at denne Indtægt hidtil kun har været et Supplement til Mandens Indtægt for at holde Hjemmet oppe og i ingen Henseende er tilstrækkelig til at holde Hjemmet oppe, naar den egentlige Forsørger er død. Jeg tror, alle vil erkende, at dette Forhold er uholdbart, og at det maa ændres; Indtægtsgrænserne maa forandres, og jeg haaber, at man i hvert Fald paa dette Omraade vil kunne naa til en fælles For-

staaelse. Det ærede Medlem Fru Helga Larsen gjorde den Bemærkning, at Indtægtsgrænserne, som jo nu er sat betydeligt op, dog stadig er for langt nede, og jeg skal være villig til at forhandle om at komme noget højere op; hvis det er muligt at naa dertil, skal det være mig en Glæde. Det, som det i første Linie kommer an paa, er, synes jeg, at de, der virkelig trænger til Hjælp for at kunne forsørge deres Børn, naar Ægtefællen er død, ogsaa faar denne Hjælp.

Det ærede Medlem Fru Helga Larsen mente ogsaa, at Børnetillæget skulde forhøjes med 100 Kr. Ogsaa dette er jeg villig til at forhandle om. Ligeledes skal jeg indrømme, at der kan være Grund til at overveje, om man straks skal lade Hjælpen bortfalde, naar den, der hidtil har nydt Hjælp til Børn, gifter sig paa ny. De moralske Betragtninger, det ærede Medlem Fru Helga Larsen fremsatte angaaende dette Forhold, kan jeg fuldt ud tiltræde. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem Hr. Parkov været inde paa lignende Betragtninger, da et Forslag af samme Karakter var til Behandling her i Salen i 1919—20, og det er da ogsaa mit Haab, at det ærede Medlem Hr. Parkov nu vil være villig til at fortsætte disse Betragtninger og eventuelt medvirke til at faa Lovforslaget forbedret paa dette specielle Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde den Bemærkning, at det, man nu forlangte, var noget helt andet, end man tidligere havde stillet Krav om, idet man nu krævede at faa Hjælp i saadanne Tilfælde, hvor den Forsørger, der sad tilbage, havde normale Indtægter. Jeg tror dog, det ærede Medlem Hr. Kragh ved nærmere Overvejelse af, hvad Lovforslaget indeholder, vil indrømme, at de Indtægtsgrænser, der er sat, i Virkeligheden er sat saaledes, at man ikke med Rette kan sige, at Folk med normale Indtægter kan komme i Betragtning; det vil i hvert Fald kun være for enkelte Grupper af Arbejdere, man kan sige noget saadant. Men selv om dette er Tilfældet, maa det erindres, at de økonomiske Forhold i et Hjem jo bliver væsentlig ændret ved, at Hustruen eller Manden dør. Der paaføres derved i alle Tilfælde Hjemmet en Ekstraudgift, og i mange Tilfælde vil denne være af den Karakter, at det ikke er muligt for den efterlevende Ægtefælle fortsat at holde Hjemmet forsvarligt oppe.

Det ærede Medlem Hr. Kragh spurgte mig, om de kommunale Organisationer, Købstadforeningen, Sogneraadforeningen og den kommunale Forening for købstad-